

זבחים צד

ויקרא פרק ו

(יז) וידבר ה' אל משה לאמר :

(יח) דבר אל אהרן ואל בניו לאמר זאת תורת החטאת במקום אשר תשחט העלה תשחט החטאת לפני ה' קדש קדשים הוא :

(יט) הכהן המחטא אתה יאכלנה במקום קדש תאכל בחצר אהל מועד :

(כ) כל אשר יגע בבשרה יקדש ואשר יזה מדמה על הבגד אשר יזה עליה תכבס במקום קדש :

(כא) וכלי חרש אשר תבשל בו ישבר ואם בכלי נחשת בשלה ומרק ושטף במים :

(כב) כל זכר בכהנים יאכל אתה קדש קדשים הוא :

(כג) וכל חטאת אשר יובא מדמה אל אהל מועד לכפר במועד לא תאכל באש תשרף :

משנה	משנה בשבת	רב חייא בר אשי
ניתן על העור, עד שלא הופשט - אינו טעון כיבוס, משהופשט - טעון כיבוס, דברי רבי יהודה; רבי אלעזר אומר: אף משהופשט.	היתה עליו לשלשת - מקנחה בסמרטוט, היתה של עור - נותן עליה מים עד שתכלה !	זימנן סגיין הוה קאימנא קמיה דרב ושכשיכי ליה מסאניה במיא
עור בר כיבוס?	כן	לא
אביי	אחרים	רבנן
	אחרים אומרים: הבגד והשק והעור מכבסו, והכלי מגררו	הבגד והשק מכבסו, הכלי והעור מגררו
רבא	קושי על אביי: ומי איכא למאן דאמר עור לאו בר כיבוס הוא? והכתיב: והפגא או הפת' או הערב או כל' לצי העור אשר תכבסו ! (נגעי בגדים)	
רבא	רכין	קשים (ומחלוקת בביתא גם בקשים)
רבא	קושי על דברי עצמו: ניקו נימא ליה לקרא דכי כתיבן ברכין כתיבן, מי לא עסקין בכלי אכסלגיא הבאים ממדינת הים, וקאמר רחמנא: ניבעי כיבוס? תירוצ' : צרעת כיון דמגופיה קא פרחא, מחלחלא ליה ומשוי לה רך	
רבא	עוד קושי על דברי עצמו: כרים וכסתות דרכין נינהו, ותנן: היתה של עור - נותן עליה מים עד שתכלה ! תירוצ' : אלא אמר רבא: כל כיבוס דלית ליה כיסכוס לא שמיה כיבוס.	
מסקנה של רבא	כלים רכין עם כיסכוס (שפשוף)	כלים רכין בלי כיסכוס (שפשוף)
		שכשוך אין, אבל כבוס לא! אי ברכין וכדברי הכל, אי בקשין וכאחרים